

Ponedeljek, 11. oktober 2021, ob 20.15

Velika dvorana Kulturnega doma Nova Gorica

41. sezona / 2. koncert

NAŠI »GLASBENI SVETOV LJANI«

Brina Kafol Žust, flavta

Tomaž Močilnik, klarinet

Tonko Huljev, fagot

Andrej Žust, rog

Matjaž Bogataj, violina

Petra Kovačič, violina

Gea Pantner Volfand, viola

Jaka Stadler, violončelo

Iztok Hrastnik, kontrabas

*Koncert v sodelovanju s Cankarjevim domom Ljubljana,
Narodnim domom Maribor in Zavodom za kulturne
prireditve in turizem Celeia Celje.*

Anton Reicha se je rodil na Češkem, izobraževal pa na Bavarskem. Kasneje je prejel francosko državljanstvo. Že pri petnajstih letih je igral flavto in violino v orkestru kölnskega nadškofa. Njegov orkestrski kolega je bil 10 mesecev mlajši violist Ludwig van Beethoven. Skupaj sta študirala in diplomirala na Univerzi v Bonnu ter doživljenjsko prijateljela. Reicha je veljal za inovativnega teoretika in eksperimentalnega komponista, predvsem zaradi drznejših modulacijskih prijemov in razmišljanj o polifoniji ter mikrotonalnosti. Svoje progresivne ideje o komponiranju je razlagal v obsežnih traktatih in raziskoval v kompozicijah. Napisal je 36 fug, ki so vplivale na Beethovno invencijo. Svoj pečat je kot profesor kompozicije vtisnil tudi ustvarjalnosti Berlioza, Francka, Gounoda in Liszta. Najmočneje pa je zaznamoval komorno glasbo in pihala. Zahtevnost klasicistično hitro utripajočega in melodično razgibanega klasicističnega stavka je znal prikrojiti vsakemu posameznemu pihalnemu inštrumentu, in sicer tako, da je izpostavil njegovo specifično zvočno lepoto in barvni spekter. Njegovi pihalni kvinteti so zato postali merilo v tem glasbenem žanru. Poleg umetniškega je spodbujal tudi družbeni napredek. Bil je namreč edini profesor na pariški univerzi, ki je na predavanja, namenjena izključno pripadnikom moškega spola, sprejel tudi študentke. Velja omeniti tudi, da je, v nasprotju z idejo o moških lastnostih dura, glavno sonatno temo v svojih teorijah označil za »materino idejo« (*idée mère*) in ji dal žensko konotacijo.

Oktet v Es-duru, op. 96 (1817) je napisal v Parizu, ko je opustil svoje ekstremnejše poskuse in se osredotočil na virtuoznost ter eleganco klasicizma. Po muzikalni teži *Oktet v Es-duru* postavljamo ob bok *Septetu* Beethovna in *Oktetu* Schuberta. Leteča figuralika v prvem stavku vsakemu posameznemu inštrumentu podaja samostojen glas, ki ga nato spleta v sosledja tekočih barvnih odtenkov. Vse stavke odlikuje neusahljiv vrelec melodične invencije, ki zrcali še eno od Reichinih teorij o sonatni obliki z več glavnimi temami. Skladba je v celoti posvečena lahkotnemu utripu s poudarjenimi plesnimi, mestoma tudi fanfarnimi elementi. Resnobsnega vzdušja se bežno dotakne zgolj uvod (Adagio) drugega stavka, ki ga v Andante povrnejo svetli odtenki punktiranih ritmov izčiščene, skoraj mozartovske artikulacije. Vihrava nevihta finala pa mestoma prikliče tudi beethovnovske harmonske izbruhe.

Skladatelj **Aldo Kumar** je odraščal v idiličnem objemu narave med Idrijo in Cerknim, ob reki Idrijci, kar ga je nedvomno zaznamovalo z občutljivostjo do zvočnega sveta narave. Njegovo glasbeno ustvarjalnost tako navdihuje predvsem zvočni svet folklorne. Z glasbo želi predvsem komunicirati s publiko na svojstveno sinestetičen način. Glasbeni material zato vedno znova išče ter najde v svojih zmehah barvnih in teksturnih odtenkov, ki jih črpa iz ljudskih lestvic. Močneje ga zaznamujejo melodije iz Istre. Po navdihu istrske heksatonske lestvice, ki tvori enega od Messiaenovih modusov in je zaradi unikatnih intervalnih sosledij tudi pod Unescovo zaščito, je Kumar skladal že v osemdesetih letih, še preden se je preselil v Istro.

V *Istrski suiti* skladatelj obdeluje pet istrskih ljudskih pesmi (*Ki će moju travu kosit, Kad san bio ja mladić, Villotta, Dajte, dajte in Na tri, na dva, na štiri*) in njihove motive prepleta z lastnimi zamislimi. V prvem stavku Pesante slišimo ljudske elemente, obogatene z orkestralno barvo, trpkimi zvočnostmi sekundnih intervalov ter z značilno prodorno godalno dinamiko. V Animato stavku se prepustimo lahkotnejšemu plesnemu utripu. Spevnejši tretji stavek Cantando najbolj zaznamuje zborovski pridih, saj skozi transparentno dvoglasje zasije lirična izpoved

neslišnih otožnih besed. Tris zaznamuje dramatična kontrastnost in skladateljski posegi v izvorni material. Krajši raznoliki glasbeni vzorci se izmenjujejo in enkrat prikličejo žalostinko, drugič plesni ritem, spet tretjič turbulenco mrakobnega *dance macabre*. Povratek v enostaven in živahen plesni ritem prinaša zaključek z najmanj predelano in prepoznavno ljudsko melodijo. *Istrska suita* je priljubljena tako med zbori kot med godalnimi orkestri, saj je bila leta 1986 prvič izvedena v zasedbi mešanega zbora, nato pa jo je do naslednjega leta skladatelj predelal v partituro za godalni orkester. Leta 1996 je bila kot predstavnica slovenske ustvarjalnosti izbrana za izvedbo na festivalu Musicora v Parizu.

Heinrich Hofmann je svoj prvi glasbeni uspeh požel leta 1869 v Berlinu, s komično opero *Cartouche*, zaradi česar se je poslovil od pianistične kariere in se posvetil izključno komponiranju. Z operami se je v sedemdesetih in osemdesetih letih 19. stoletja povzdignil med tedanje najpopularnejše skladatelje, toda kljub vzponu njegovo delo ni vzdržalo preizkušnje časa. Hofmannova glasbena invencija je namreč temeljila na izjemni občutljivosti za estetiko, ki pa je ni nadgradil. Eklekticizem tedanjih trendov je z lahkoto absorbiral v svojo glasbeno govorico, ki je bila sicer tehnično dovršena in navdušujoča, vendar ji je primanjkovalo globine – tako je Hofmannovo invencijo komentiral Richard Strauss. Z izjemno lahkoto je vpil glasbene trende in v svoj klasicističen slog učinkovito vgradil slikovite elemente ljudskih pesmi, ne da bi se njihova preprostost izgubila v kompleksnejšem glasbenem izrazu. Bolj kot opere si danes na sporede pot utirajo njegova kvalitetnejša inštrumentalna dela.

Za *Oktet v F-duru, op. 80* je Hofmann črpal navdih pri Mendelssohnovem *Oktetu v Es-duru, op. 20*. Skladbi se namreč začneta s skoraj identičnim motivom, ki se pojavi v prvi temi violine (*Allegro molto*) in ponovi v flavti. Druga tema kontrastira poskočni prvi temi z lirčnostjo v fraziranju klarineta, medtem ko tretjo temo označuje koračniški element. Drugi stavek odpre rapsodični solo roga (*Andante sostenuto*), ki poda vzdušje mirnega in sanjavega nokturna. Plesni stavek Gavotte odlikujeta melodična razgibanost in dinamična pestrost, ki razgrinjata gibko igro pihal. Drveči pasusi violin in pihal se z nekaj vmesnimi melodioznimi postanki uskladijo v virtuozne viške v zaključnem *Allegro vivo*.

Maia Juvanc

Flavtistka **Brina Kafol Žust** je študirala na Univerzi za glasbo in gledališke umetnosti na Dunaju, pri prof. Wolfgangu Schulzu. Magistrski študij je zaključila pri prof. Erwinu Klambauerju v Gradcu. Izpopolnjevala se je pri Emmanuelu Pahudu, Robertu Aitkenu, Gasparju Hoyosu, Jamesu Galwayu in Felixu Renggliju. Je prejemnica nagrad na državnih in mednarodnih tekmovanjih TEMSIG v Sloveniji in tekmovanju Povoletto v Italiji. Redno sodeluje s simfoničnimi orkestri, kot so Orkester Gürzenich iz Kölna, Berlinski filharmoniki, Nemški simfonični orkester iz Berlina, Filmskim orkestrom Babelsberg in Novim komornim orkestrom iz Potsdama. Do leta 2014 je zasedala mesto solo-flavtistke Simfoničnega orkestra RTV Slovenija.

Klarinetist **Tomaž Močilnik** je študiral v Celovcu, na koroškem Deželnem konservatoriju za glasbo, pri prof. Hubertu Salmhoferju. Študij je nadaljeval v Gradcu, kjer je leta 2014 diplomiral v razredu Geralda Pachingerja. Svoje izobraževanje je po opravljeni avdiciji nadaljeval v orkestrski akademiji Berlinske državne opere pod vodstvom Daniela Barenboima. Od leta 2016 je redno zaposlen kot solo-klarinetist v orkestru Frankfurtskega radia.

Fagotist **Tonko Huljev** je študiral na visoki šoli za glasbo v Münchnu, v razredu prof. Eberharda Marschalla. Je prejemnik prvih nagrad tekmovanj TEMSIG in državnega tekmovanja v Dubrovniku. Nastopil je v dunajskem Glasbenem združenju, dvorani Concertgebouw in v Kraljevi Albertovi dvorani v Londonu, pod taktirko Daniela Hardinga, Charlesa Dutoita, Marissa Jansonsa, Andrisa Nelsonsa in Zubina Mehte. Nastopil je kot solo fagotist z Mladinskim orkestrom Gustava Mahlerja in deloval kot član orkestrske akademije Simfoničnega orkestra Bavarskega radia. Leta 2011 je postal solo-fagotist Simfoničnega orkestra Hof.

Hornist **Andrej Žust** je študiral na Akademiji za glasbo v Ljubljani, pri prof. Jožetu Faloutu in prof. Boštjanu Lipovšku. Izpopolnjeval se je pri Hermannu Baumannu in bil štipendist prestižne Karajanove akademije Berlinskih filharmonikov. Kot član svetovno znanih mladinskih orkestrów Gustava Mahlerja ter Pacifiškega glasbenega festivala je sodeloval z najuglednejšimi dirigenti in solisti. Kot solist je nastopil z Orkestrom Slovenske filharmonije, Berlinskimi baročnimi solisti, Ruskim državnim orkestrom, komornim orkestrom Mito, Zadarskim komornim orkestrom, Simfoničnim orkestrom SNG Maribor in Ruskim državnim orkestrom. Prejel je študentsko Prešernovo nagrado Univerze v Ljubljani ter Betettovo nagrado. Bil je solo hornist orkestra Slovenske filharmonije, od leta 2011 pa je član orkestra Berlinske filharmonije.

Violinist **Matjaž Bogataj** je študij zaključil leta 2013 na Umetniški univerzi v Gradcu, v razredu Silvie Marcovici. Leto za tem pa je na Visoki šoli za glasbo in teater pod vodstvom Wen-Sinn Yanga in Michaela Schäfferja zaključil še magistrski študij komorne glasbe. Štiri leta je bil član frankfurtskega Opernega in muzejskega orkestra, s sezono 2017/2018 pa je prevzel mesto vodje drugih violin v orkestru Bavarske državne opere.

Violinistka **Petra Kovačič** se je izobraževala pri priznanih pedagogih, kot so: V. Steude, M. Šetena, P. Götzl, L. Honda Rosenberg, M. Frischenschlager, H. Fister, P. Novšak, V. Meljnikov, T. Lorenz. Študij je zaključila na Univerzi za glasbo in gledališko umetnost na Dunaju, v razredu prof. Roswithe Randacher. Od leta 2016 je polnopravna članica Dunajske državne opere in Dunajskih filharmonikov.

Violistka **Gea Pantner Volfand** je študirala na Akademiji za glasbo v Ljubljani, pri doc. Miletu Kosiju. Kot solistka je nastopila z Orkestrom Slovenske filharmonije, s Simfoničnim orkestrom RTV Slovenija, z orkestrom Mladi ljubljanski solisti in drugimi. Je dobitnica Škerjančeve nagrade Konservatorija za glasbo in balet Ljubljana ter Prešernove nagrade Akademije za glasbo. Od leta 2012 je redna članica Simfoničnega orkestra RTV Slovenija. Redno nastopa s priznanimi glasbeniki, kot so Mate Bekavac, Irena Grafenauer, Boštjan Lipovšek in Andrej Žust. Bila je tudi članica Mladinskega orkestra Evropske unije in Mladinskega orkestra Gustava Mahlerja.

Violončelist **Jaka Stadler** je diplomiral na Akademiji za glasbo v Ljubljani, pri prof. Cirilu Škerjancu. Med letoma 2000 in 2003 je bil član Mednarodnega orkestra Gustav Mahler in solo-čelist Mlade münchenske filharmonije. Prejel je študentsko Prešernovo nagrado Univerze v Ljubljani in se izpopolnjeval pri prof. Wen-Sinn Yangu ter pri pedagogih, kot so David Geringas, Martin Ostertag, Wolfgang Boettcher in Franz Helmerson. Leta 2005 je za svoje delo prejel nagrado Evropskega kulturnega sklada. Kot solist je nastopil z orkestrom Slovenske filharmonije, Zagrebško filharmonijo ter Filharmoničnim orkestrom iz Katarja. Nastopil je pod taktirko Claudia Abbada, Marissa Jansonsa in Lorina Maazela v orkestru Bavarske državne opere, z Bamberškimi simfoniki ter Simfoničnim orkestrom Bavarskega radia. Leta 2010 je postal redni član Simfoničnega orkestra Bavarskega radia.

Kontrabasist **Iztok Hrastnik** je diplomiral na Akademiji za glasbo v Ljubljani, v razredu prof. Zorana Markovića in se izpopolnjeval pri Klausu Stollu, Joelu Quarringtonu, Josefu Niederhammerju in drugih. Koncertiral je z Mladinskim orkestrom Gustava Mahlerja, Mednarodnim mladinskim orkestrom Jeunesses Musicales World Orchestra in Komornim orkestrom Gustava Mahlerja. Deloval je kot prvi kontrabasist v Simfoničnem orkestru RTV Slovenija, zdaj pa je zaposlen v Dunajski državni operi in je član Dunajskih filharmonikov.

PROGRAM:

■ ANTON REICHA (1770–1836):

Oktet v Es-duru, op. 96

1. *Lento – Allegro*
2. *Adagio*
3. *Andante*
4. *Minuetto (Allegro) – Trio*
5. *Finale (Allegro Vivace)*

***

■ ALDO KUMAR (1954):

Istrska suita, za godala

1. *Pesante*
2. *Animato*
3. *Cantando*
4. *Na tri, na dva, na štiri*
5. *Festoso*

■ HEINRICH HOFMANN (1842–1902):

Oktet v F-duru, op. 80

1. *Allegro molto*
2. *Andante sostenuto*
3. *Gavotte. Allegro con moto*
4. *Moderato – Allegro vivo – Presto*

NAPOVEDUJEMO:

■ OKTOBER JAZZ 2021

Sreda, 20.—nedelja, 24. oktober 2021
Kulturni dom Nova Gorica in Vila Vipolže
Vstopnina: 10 €, 15 €, 20 €

■ X. GRAJSKE HARMONIJE, III. KONCERT

Četrtek, 18. november 2021, ob 20.00
Grad Kromberk

HARPS FUSION:

Nicoletta Sanzin in Patrizia Tassini, harfa
Vstopnina: 13 €, 9 €

■ MED ZVOKI KRAJEV/ NEI SUONI DEI LUOGHI

Četrtek, 25. november 2021, ob 20.00
Velika dvorana Kulturnega doma Nova Gorica

Stefan Milenković in Miclen LaiPang, violina
Cristina Santin, klavir
Vstopnina: 10 €

KULTURNI DOM
NOVA GORICA

Glasba

Galerija

Film

Bevkov trg 4
5000 Nova Gorica

E: pr@kulturnidom-ng.si

W: www.kulturnidom-ng.si

T: +386 (0)5 335 40 13